

“अबध्याञ्च स्त्रियं प्राङ्क्षित्यग्योनिगतामपि” ति० त० ।
तिल गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् । तिलति अतेलीत् । तितेल ।
तिल स्नेहे तु० पर० अक० अणिट् । तिलति अतेलीत् ।
तितेल । [तिलत् त ।

तिल स्नेहे चुरा० उभ० अक० सेट् । तेल२ति ते अती-
तिल पु० तिल-क । खनामख्याते शस्यभेदे । भावम० तद्गुणाद्युक्तं

यथा “तिलः कृष्णः सितो रक्तः सवर्णोऽल्पतिलः स्मृतः ।
तिलो रसे कटुस्तिक्तो मधुरस्तुरो गुरुः । विपाके क-
टुकः स्वादुः स्निग्धोष्णः कफपित्तहृत् । बल्यः केशयो
हिमस्पर्शस्वचूर्नस्तनोद्रेके हितः । दन्त्योऽल्पमूलकदु-
घाही वातघ्नोऽग्निमतिप्रदः । कृष्णः श्रेष्ठतमस्तेषु शु-
क्रलो मध्यमः सितः । अन्ये हीनतराः प्रोक्तास्तज्ज्ञै-
रक्तादयस्तिलाः” ।

तिलप्रतिपत्तिनिषेधमाह ब्रह्मपुराणम् “ब्राह्मणः प्रति-
पत्तिहृणीयात् इत्यर्थं साधुतस्तथा । अव्ययमपि सातङ्ग-
तिललोहांश्च वर्जयेत्” तिलदाने फलमाह विष्णुः ।
“तिलप्रदः प्रजाभिर्दा दीपदश्चरुत्तमम्” । महाभारते
“कल्युप्तया यो विप्रः स्नातः शुक्लेन वाससा । तिल-
पात्रं प्रयच्छन् वै सर्वपापैः प्रमुच्यते” । श० त० स्मृतः
“प्रेतसृष्टिश्च यो दद्यात् हेमगर्भस्तिळाचृप ! । याव-
न्तस्ते तिलाः स्वर्गं तावत्कालं स मोदते” । सप्तम्यादिषडं
तिलैः सदा स्नानं कर्त्तव्यमाह मार्कण्डेयः “सर्वकालं तिलैः
स्नानं पुण्यं व्यासोऽब्रवीन्मनिः । श्रीकामः सर्वदा स्नानं
कुर्वीतामलकैरनरः । सप्तमीं नवमीं चैव पर्वकालञ्च वर्ज-
येत्” जन्मतिथौ तिलनिष्पाद्याः षड्व्यापाराः कार्याः
यथाह ति० त० “तिलोद्वर्त्तिं तिलस्नायी तिलहोमी
तिलप्रदः । तिलभुक् तिलवापी च षट् तिली नावसी-
दति” कालविशेषे तिलतर्पणनिषेधः गङ्गादौ च सर्वदा
निषिद्धदिनेऽपि तिलतर्पणकार्यता च तर्पणशब्दे १०५८
पृ० उक्ता । रात्रौ तिलसंबद्धवस्तुमात्रस्याभ्युपगता “सर्वञ्च
तिलसंबद्धं नाद्यादस्मिन्ने रवौ” काशी० “तिलाश्चम्पकसं-
क्षेपात् प्राप्नुवन्त्यधवासताम्” कामन्दकी० “विक्रीणाति
तिलैस्तिलान्” पञ्चत० । इतिवृत्तले स्तुत्यप्रमाणे च
“तिलं तिलं समादाय रत्नानां यद्विनिर्मिता । तिलो-
त्तमेति तत्तस्या नाम चक्रे पितामहः” भा० व्या०
७६६६ श्लो० । इतिवृत्तले देहस्थे (तिल) ख्याते
तिलकालके च “देवगुरुप्रसादेन जिह्वाग्रे मे सरस्वती ।
तेनाहं नृप ! जानामि भातुमत्यास्तिलं यथा” कालिदासः ।

तिलस्य विकारः अणु । तैल तिलनिर्यासे तिलस्नेहे
तिलसदृशवस्तुजाते स्नेहे च “अदृष्टं साधेयं तैलं यत्तैलं
पुष्पवासितम् । अदृष्टं पक्ततैलञ्च स्नानाभ्यङ्गेषु नित्यशः”
तिथित० । पर्वणि तन्निषेधमाह “स्त्रीतैलमांससंभोगी-
विष्णुमूलनरकं व्रजेत्” ति० त० एवमन्यदिनेऽपि तैलनिषेधः
स्मृतौ दृश्यः ।

तिलक न० तिल-कुन् तिल+इवार्थे स्वल्पे वा कन् वा ।

१ श्लोमनि २ कृष्णसौवर्चले अमरः ३ सौवर्चले मेदि० ।
४ तिलवृत्ते, पु० राजनि० । ५ अश्वभेदे, पु० स्त्री० मेदि० ।
६ रोगभेदे, अमरः । ७ मरुके च हेमच० । खनामख्याते
नासादौ धार्यं दचन्दनादिविशेषके पु० न० । तस्य
धारणप्रकारौ यथा “द्वादशाङ्गे ललाटादौ तिलकं
हरिमन्दिरम् । स्नानान्ते वैष्णवः कुर्यात् प्रत्येकं
कृष्णनाभभिः । वामे वक्षसि नेत्रान्ते गण्डेऽसे शङ्ख-
चिह्नितम् । तथैव दक्षिणे कुर्याद्दरेष्वाङ्गितं स्नेहं ।
ललाटे केशवं विद्यात् कण्ठे श्रीगुरुोत्तमम् । वामबाहौ
वासुदेवं सव्ये दामोदरन्तथा । नाभौ नारायणञ्चैव
माधवं हृदये तथा । गोविन्दं दक्षिणे पात्रे वामे चैव
त्रिविक्रमम् । विष्णुं सव्ये कर्णमूले दक्षिणे मधुसू-
दनम् । शिरोमध्ये हृषीकेशं पद्मनाभञ्च पृष्ठतः । हरेर्दा-
दशनामानि पठित्वा तिलकानि तु । यः कुर्याद्वैष्णवो
नित्यं स प्रसन्नमक्तिमाप्नुयात् । ये कण्ठलग्नतुलसीभव-
काष्ठमालाये द्वादशाङ्गहरिनामकतोर्जं पुण्ड्राः । ये कृष्ण-
भक्तिसुदृढा पृष्ठशङ्खचक्रास्ते वैष्णवा भुवनमाशु पवित-
यन्ति । तिलकन्तूर्ध्वं पुण्ड्राख्यं मध्यच्छिद्रं हि नारद ! ।
यदि कुर्यात्तुल्यते तद्विज्ञेयं हरिमन्दिरम् । स्नानासा-
मूलमान्त्रित्य शिरोमध्यगतं स्नेहं ! हरिपादाङ्गतं ना-
सामूहमारभ्य यत्नतः । हरिमन्दिरवत् सर्वं तद्वाधावल्ल-
भीयकम् । श्रीराधावल्लभीयं यन्तिलकं सुमनोहरम् ।
यौगलं तनु विज्ञेयं यदि मध्यसुरङ्गितम् । यदूर्ध्वं पुण्ड्रं
तिलकं शोभनं तन्मनोहरम् । तन्मध्ये पीतरेण्ड्रञ्च श्रीम-
द्रामानुजं विदुः । श्रीरामोपासना यस्य तिलकं तूर्ध्व-
पुण्ड्रकम् । भ्रुवोर्मध्ये सविन्दु स्याद् यदि विप्र ! मनो-
हरम् । हरेः सर्वावताराणां सत्स्थादीनां विशेषतः ।
उपासकानां तिलकं केवलं हरिमन्दिरम् । ऊर्ध्व-
पुण्ड्रं द्विजः कुर्यात् क्षत्रियाणां तथैव च । वैश्या-
नान्तु तथा विप्र ! शूद्रादेर्मण्डलाङ्गित । अर्ध्वाङ्ग-
पुण्ड्रं तु ये कुर्वन्ति जनाधमाः । तेषां ललाटे घृतं